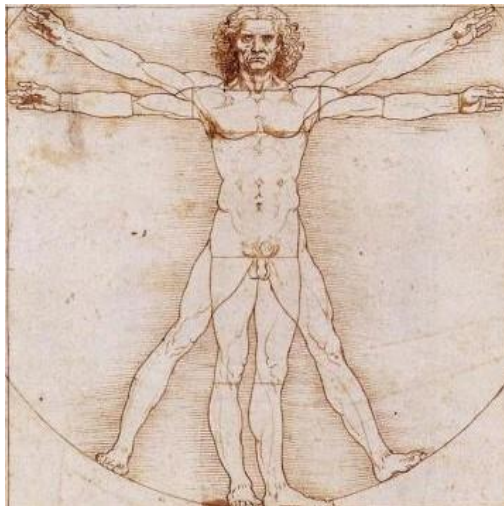

Mijn Theophilica

Henk Steinmann

© 2020 *Henk Steinmann*

1^e druk, februari 2020

Titel: Mijn Theophilica

Auteur: Henk Steinmann

Foto's: Ruben van Mulligen

Redigeren & beoordelen: Gijs, Joel, Mirjam, Pauline & Rob

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

ISBN 978 90 8759 918 8

NUR 730

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

*Er was eens een zakenman die heel rijk werd
van het werk dat hij mocht doen in deze wereld.*

*Hij kreeg daarvoor grote bonussen,
En verloor daardoor zijn integriteit.
Daar voelde hij zich schuldig door, maar dat
compenseerde hij door forse bedragen te doneren
aan allerlei charitatieve instellingen.*

*Hij werd als rijker en voelde zich steeds veiliger.
Maar uit angst voor een grote beurscrash
besloot tot zijn 70^e jaar door te werken
zodat hij daarna tot zijn 90^e jaar
een goed en veilig leven kon leiden.*

*Twee dagen voordat hij zou stoppen met werken
kreeg hij een dodelijk ongeluk,*

*En zij gingen op reis
en trokken van oase naar oase
en kwamen uiteindelijk in het Beloofde Land*

*Beleef de 'oase-momenten' volledig en
sta daarbij stil bij jezelf*

Inleiding

Het leven van een mens kan men het beste vergelijken met een reis. Een reis waarin wij de noodzakelijke ervaringen opdoen en waar wij de meest belangrijke gebeurtenissen van ons leven meemaken. Dat vormt ons en laat ons groeien tot de personen die wij zijn.

Iedereen is met een persoonlijk doel op aarde gekomen en groeit naar een uniek mens die is voorbestemd, al zie je dat van jezelf niet zo goed. Hiermee wordt niet de unieke algemene mens bedoeld, maar de unieke mens die jezelf bent. Je bent die je bent en dat geldt voor iedereen afzonderlijk.

Ik ben geïnspireerd door vele gesprekken met wijze vrienden en met wat minder wijze vrienden, die elk hun eigen spirituele weg lopen. In één van deze soms lange gesprekken ging het over de geschiedenis van Israël. Met name het stuk over de bevrijding vanuit de slavernij in Egypte, sprak mij aan. Het was de geschiedenis van het oude Jodenvolk, dat door Mozes naar het aan hun beloofde land werd gebracht. Deze geschiedenis is meer dan drieduizend jaar oud.

De weg van Cairo naar Jeruzalem duurt, als men te voet gaat, ongeveer drie dagen, maar de reis van dat volk duurde veertig jaar. Het ging door woestijnen terwijl men trok van oase naar oase.

Zo lopen wij ook ónze weg in het leven. Als we recht op ons doel zouden afgaan, zouden we er zo zijn, maar nee, ook wij trekken van oase naar oase. In de tussentijd zwerven wij maar wat rond. Dat lijkt zo nutteloos, maar niets minder is waar. Het is een grote misvatting dat dit ‘omlopen’ zou zijn. Het is geen zinloos rondlopen, nee, alles heeft een reden. Een mens loopt nooit om, maar hij reist door het leven.

Dat Jodenvolk, dat meer dan vierhonderd jaar in slavernij had gewoond, werd bevrijd van die slavernij, maar de mensen bleven nog lang denken als slaven. Zij moesten ervaringen opdoen en ervaren wat het is om vrij te zijn. Zo moeten ook wij ervaringen opdoen tijdens onze levensreis.

Tijdens hun tocht door de woestijn beleefde dat volk hun leven met zowel blijde als droevige gebeurtenissen, maar het belangrijkste wat zij leerden was de betekenis van het ‘vrij-zijn’.

Daardoor kan je op zoek gaan naar jezelf, naar je innerlijke zelf. Pas na die soms zo moeilijke ervaringen en ook al die belangrijke levenslessen, was dat volk voldoende voorbereid om het aan hun beloofde land binnen te gaan.

Ervaringen leiden tot inzicht en zij leren je wat angst voor het onbekende inhoudt. Levenslessen leiden tot wijsheid en zij leren je in hoeverre jij zelf schuld, of geen schuld hebt aan die dingen die jou overkomen. Zo is de reis die ik ga beschrijven mijn reis, mijn volledig éígen levensreis. Wat ik hoop duidelijk te kunnen maken, is dat elk mens een dergelijke levensreis maakt. Het maakt niet uit of die reis nu lang of voor sommigen heel kort duurt. Of je nu veel vrije tijd neemt of heel weinig vrije tijd, je komt op je bestemming. Of je nu heel veel werkt of heel weinig werkt, je komt op je bestemming.

In mijn trilogie van Heool beschrijf ik de geschiedenis van Helanah en Hevar. Mijn Theophologica is de basis van mijn denken. Mijn denken dat geleid heeft tot het schrijven van deze trilogie. Belangrijk in mijn basistheorie is mijn eigen theorie die ik grootdenkend de ‘Theorie van AI’ noem. Daarin benader ik de totale mens. Zijn ego (lichaam), zijn schuld en angst (ziel) en zijn wijsheid (geest).

Wij worden gevoed door schuld en angst en worden geleid door wijsheid. Ieder mens heeft zijn eigen lichaam. Ieder mens heeft zijn eigen schulden uit het verleden en zijn eigen angsten voor de toekomst. Ieder mens heeft zijn eigen wijsheid. Zowel de theologie (geest), als de filosofie (ziel), als de wetenschap (lichaam) spelen hierbij een rol.

Een mens bestaat uit lichaam, ziel en geest. Het lichaam is gemaakt uit dezelfde bouwstoffen als ons heelal, uit sterrenstof. Het lichaam is daardoor ook gebonden aan de tijd en ruimte van dit universum.

De ziel daarentegen is in principe vrij. De ziel hoort bij het lichaam, maar alleen voor bepaalde tijd. De ziel kan kiezen tussen goed en niet goed. De ziel kan zelfs kiezen om verder te gaan dan dit universum. De ziel krijgt daarbij alle hulp van de geest.

De geest is afkomstig van een ander universum. De geest komt van onze Ontwerper en leidt de ziel op zijn weg op onze planeet. Wij ervaren dat vaak niet, omdat wij uit onszelf egoïstisch zijn. Wij zien onszelf als één ik, terwijl er meerdere ‘ikken’ zijn. Wij hebben meer persoonlijkheden dan wij denken. Je bent ouder, je bent kind, je bent collega, je bent vriend en dat zijn allemaal verschillende ‘ikken’ met verschillende persoonlijkheden.

Beschouwing

Alles in ons leven gaat zoals het gaat. Iedereen is een slaaf van iets of van iemand. Iedereen heeft zijn eigen beloofde land. Als je echt op zoek wil gaan naar jouw beloofde land, probeer dan iets te leren van de levenslessen die je onderweg krijgt. Neem wat mee van de ervaringen die je opdoet in je eigen leven. Daarnaast kan je ook heel veel leren van ervaringen van anderen. Ik deel graag enkele van mijn ervaringen en mijn levenslessen die ik heb geleerd toen ik op reis was in mijn leven:

- Ik heb moeten ervaren wat het is om een betrekkelijk broos lichaam te hebben en daaraan gebonden te zijn. Daarin 'gevangen zitten', zeggen sommige filosofen.
- Ik heb moeten leren wat het is om een vrije keus te hebben. Daarbij heb ik moeten leren hoe te leven. Niet alleen vanuit mijn verstand (intelligentie, wijsheid) en mijn wil (motivatie, inspiratie), maar ook vanuit mijn gedachten (dromen) en mijn gevoelens (emotie). Ik heb daarbij geleerd dat alles mogelijk is in deze wereld, maar dat lang niet alles haalbaar blijkt te zijn. Soms door luiheid en soms door angst.
- Ik heb een klein beetje geleerd hoe ik moet omgaan met mijn geweten. Het geweten is een kompas dat van oorsprong altijd heeft geweten wat goed voor je is. Elk mens heeft zijn eigen kompas.

Zo kon ik op reis gaan en zo kon ik reizen van de ene oase van rust naar de volgende oase van rust. Ik heb gemerkt dat je tussen die oases van rust, door woestijnen loopt. Reizen leidt bijna altijd tot filosoferen.

Filosofie baseert zich steeds weer op actuele veronderstellingen, waarin alle bekende wetenschappen hun grondslag hebben. Door beoefening van filosofie tracht men eerst te komen tot een goed gefundeerde wereldbeschouwing en van daaruit kan een gedegen eigen levensbeschouwing worden opgebouwd. Deze beschouwing dient te voldoen aan de eisen van ons denken. Dat gaat over de dingen die je weet en over de natuurlijke ervaringen die je hebt. Deze beschouwing gaat echter ook over de behoeften van onze gevoelens.

Daarbij gaat het over de emoties die je hebt ervaren en de visie die je hebt ontwikkelt, waarbij ook het bovennatuurlijke een rol speelt.

In de levensbeschouwing wordt altijd gezocht naar de zin en dus het waarom van ons huidige bestaan en naar de vraag wat ons doel en dus onze bestemming is in de toekomst. Op die manier verwijst de vraag naar het waarom, naar de zin van ons leven en de vraag naar onze bestemming, naar het doel van ons leven.

Filosofie richt zich bovendien op de wetenschap van de metafysica, oftewel de bovenzintuiglijke zaken. Hierbij tracht men de zin van het bestaan in tijd en ruimte te doorgronden. De filosofie noemt dat het 'Zijn'.

Daarbij komen de begrippen oorzakelijkheid en doelmatigheid naar voren. Zij zijn van groot belang. Het zoeken naar de diepste oorzaak van het bestaan is, voor filosofen van alle religies en van alle tijden, de reden om filosofie te beoefenen.

Zonder dit te beseffen, heeft ieder mens een eigen levensbeschouwing en een eigen beschouwing van deze wereld. De filosoof onderzoekt en overdenkt de fundamenteën waarop zijn wereldbeschouwing en zijn eigen beschouwingen zijn gebouwd. Zijn theorieën zijn gebaseerd op zijn eigen veronderstellingen.

Algemeen wordt aangenomen dat het lichaam vast zit aan deze aarde. Uit as (grond) is de mens genomen en tot as (diezelfde grond) zal hij terugkeren of vergaan. De wetenschap leert dat planeten zijn ontstaan uit sterren, super nova's en dat alle planeten (ook de planeet aarde) bestaan uit stof van het ontstaan van sterren. Sterrenstof of kosmisch stof bestaat uit de stoffen die wij op aarde terugvinden. Uit sterrenstof zijn wij gemaakt, zegt zowel de wetenschap als de religie.

De opbouw van alle leven wordt teruggevonden in de bekende componenten van dit sterrenstof, dat in alle materie voorkomt. Tegenwoordig komt de wetenschap steeds meer uit bij een ontwerp of een ontwerper van dit universum. Zelfs de uitgangspunten in de evolutietheorie van Darwin, veranderen daar niets aan.

Ons lichaam met al zijn botten en organen is gericht op het in stand houden van datzelfde lichaam. Zo is het gemaakt, of beter gezegd, ontworpen.

Veel wetenschappers nemen aan dat planten alleen een lichaam hebben en geen ziel of geest.

Planten en bomen kunnen niet iets ervaren en zijn alleen maar gericht om te overleven. Zij zijn ‘enkelvoudige’ schepsels, zij hebben alleen een lichaam, werken niet echt samen en hebben geen instincten. Zij zijn alleen gericht op de groei en het voortbestaan van het lichaam.

De dieren echter, hebben een lichaam en een ziel. Zij voelen honger, pijn en angst. Zij ervaren afhankelijkheid en afhankelijkheid. De dierlijke ziel of innerlijke kracht, hoort bij het dierlijke lichaam en zal dit lichaam ook beschermen. Wij noemen dat ‘overlevingsinstinct’.

Er zijn twee theorieën over wat er gebeurt met de ziel van een dier. De eerste theorie is dat samen met het lichaam de ziel verdwijnt, omdat de dierlijke ziel voor altijd, zelfs in de dood, bij het lichaam hoort.

De tweede theorie is dat de ziel van een dier een plaats heeft in het hiernamaals. Dieren zijn ‘tweevoudige schepsels’. Zij hebben een ziel en een lichaam. Zowel dieren als planten hebben een eigen functie, een eigen doel en een eigen bestemming.

Bijna alle religies beschrijven het creëren of het maken van de mens. In de christelijke bijbel staat dat de grote Maker van dit universum zelf zijn eigen Goddelijke adem, zijn Geest, in de mens heeft geblazen.

Daardoor is de mens een heel ander wezen dan een dier of een plant. Bij het sterven van de mens gaat de geest van de mens altijd weer terug naar zijn Maker. Het christelijk geloof leert dat Jezus, bij zijn sterven aan het kruis, zijn geest terugstuurde naar zijn Maker, die hij ook zijn Vader noemt.

Zo heeft de Maker van de mens ervoor gezorgd dat de mens een geest heeft, die rechtstreeks van de Maker is gekomen. Daardoor kan de mens weten dat de Maker hem heeft gemaakt, zoals de mens is. Dit weten noemt men wel het innerlijke ‘Godsbesef’ van de mens.

Het lichaam bestaat uit sterrenstof en bevat het erfelijke DNA. Dit DNA is de drager van erfelijke informatie, opgeslagen in de afzonderlijke genen, die bestaan uit gedeelten van het DNA. Eén gen bevat over het algemeen de instructies voor één bepaald eiwit. De eiwitten zijn uiteindelijk bepalend voor de biochemische activiteiten van de cel.

De ziel is wat de mens heeft gekregen van buitenaf tijdens de schepping van de mens (De Bijbel noemt dit ‘het tot leven roepen’). De mens is niet een ‘tweevoudig’ schepsel, zoals een dier, maar een ‘drievoudig’ schepsel. Wij hebben de Geest van de Maker ingeblazen gekregen. Zo kwamen wij tot bewustzijn en werden wij ons bewust van onszelf en bewust van onze omgeving.

Ook de andere religies geloven dat de mens een uniek wezen is. Een wezen dat het goddelijke zoekt. Zowel in het Joodse geloof als in de Islam zijn de mensen gericht op de Godheid. In het Boeddhisme en het Hindoeïsme zoekt men ook naar de Godheid en tracht men te ontsnappen aan het vergankelijke bestaan in het lichaam. Ook zij zijn gericht op het eeuwige hiernamaals en op de goede dingen die men daarvoor zou kunnen doen.

Alle religies gaan ervan uit dat, als de mens goed leeft en gericht is op het goddelijke, hij daarvoor wordt beloond. Dan wordt hij verlost van het tijdelijke en vergankelijke leven van deze wereld en komt hij op zijn bestemming in een nieuwe wereld.

*Ga mee op reis.
Laat je eigen kaders vallen.
Parkeer al je denkbeelden en REIS MEE!!*

FRIEDRICH
NIETZSCHE
✦ 15.10.1844
✦ 25.08.1900

*Diep is haar pijn,
mijn ziel wil zijn, wil eeuwig zijn.*

Schrijverservaringen

In mijn trilogie over Heool schrijf ik dat ieder mens na zijn overlijden overgaat naar een ander universum. Dat is het universum Heool met de belangrijkste planeet die dezelfde naam draagt als dat universum. Tijdens mijn schrijven kwam ik tot de conclusie dat het ook mogelijk is dat de planeet Heool wel een onderdeel is van ons universum in plaats van in een ander universum te staan. Belangrijk is het niet.

In het eerste deel van de trilogie gaat het over de tijd op de planeet Heool (de oude hemel). Ik beschrijf daar een vrouw die is overleden en op de planeet Heool een koningin is. Zij gaat op een heilige queeste om verder te evolueren en meer kennis te krijgen. Het is de tweede fase van haar bestaan, die volgt op haar verblijf op onze planeet, de Aarde.

In mijn tweede deel van de trilogie van Heool gaat het over het leven op onze eigen planeet Aarde. Daar waar de eerste fase van ons bestaan plaatsvindt. De bewoners van Heool noemen de planeet Aarde: ‘Het Schemerrijk’.

Dit tweede deel begint met het verhaal van een goede geest (Hevar) die eindelijk naar het beloofde paradijs (baarmoeder) op aarde mag. Na lang wachten is hij aan de beurt. Op aarde krijgt hij een lichaam en een ziel en dat is het begin van weer een nieuwe mens. Een mens die moet leren wat het verschil is tussen goed en niet-goed. Het boek volgt het leven van Hevar, waarbij in het begin voornamelijk zijn geest aan het woord is. De ziel en het lichaam van Hevar moeten eerst nog groeien, alvorens te kunnen leren of te communiceren met elkaar.

Hevar heeft op Heool een goede leerschool gekregen. De fase voor hij naar de aarde gaat noem ik de ‘voorfase’. Hevar weet, dat als hij op aarde is en zijn lichaam gaat slapen, hij altijd terug kan naar Heool. Dit is mogelijk omdat tijd en ruimte geen grip hebben op de ‘droomslaap’ van de geest van de mens.

De twee belangrijkste lessen die Hevar heeft meegekregen van zijn leertijd op Heool zullen zijn leven op aarde bepalen. Telkens als hij de kans krijgt deze lessen in praktijk te brengen, neemt zijn leven een nieuwe wending.

Deze lessen zijn gebaseerd op de filosofieën van Heool. Op aarde zijn deze filosofieën een bijna ondoorgrondelijk mysterie. Toch zijn er grote aardse geleerden en zieners geweest die deze filosofieën, geheel of gedeeltelijk, hebben gekend.

Kort samengevat zijn de twee belangrijkste filosofieën:

1. Leef uit de elfde dimensie

Deze filosofie kent drie uitgangspunten:

Vertrouw niet op je zintuigen, want die laten
de werkelijkheid nooit zien.

Met je zintuigen neem je alleen maar de ruimte waar, die om je heen is. Deze ruimte bestaat echter uit veel meer dimensies dan onze tamelijk beperkte lichamelijke zintuigen kunnen waarnemen.

Al ons aardse waarnemen wordt aangetast door een aantal puur aardse werkelijkheden, te weten:

- de door onze sterk beïnvloedde, overgeleverde genen,
- het door ons heel egoïstisch aangeleerde gedrag,
- maar vooral, door onze persoonlijke vooroordelen.

Zo zien wij nooit de echte Werkelijkheid. Wij zien slechts onze eigen werkelijkheid en die kan heel sterk verschillen van wat andere mensen waarnemen.

Vertrouw niet op je gaven, want die laten
de waarheid niet zien.

Met je kennis vanuit je persoonlijke talenten is het goed mogelijk de tijd te kunnen waarnemen. Je hebt weet van het verleden, van het heden en van de toekomst.

Persoonlijke talenten worden gedeeltelijk geërfd van je voorouders, maar je persoonlijkheid wordt ook gevormd uit wat je hebt aangeleerd. Je bent in staat om gebeurtenissen in de juiste tijd te plaatsen. Wat je niet altijd beseft is dat het waarnemen van tijd ook sterk is aangetast door aangeleerd gedrag en persoonlijke vooroordelen. Deze aantasting komt door ons brein, ons verstand.

Soms neem je waar dat de tijd even stilstaat en soms neem je waar dat de tijd sneller gaat. Dan neem je waar met je ‘spirit’ en niet met je ‘soul’. Dan heeft de tijd geen vat op je.

Zo gauw je gaat denken met je verstand, ontstaan er afwijkingen. Dan houd je geen rekening meer met de vergankelijkheid van je lichaam. Dan neem je niet meer waar, wat er echt toe doet. Sterker nog, je gelooft zelf niet dat het bestaat. Zo aanvaardt je nooit de echte Waarheid, maar slechts jouw eigen waarheid.

Vertrouw alleen op het fenomeen dat ‘niets’ bestaat.

Daarmee wordt bedoeld vertrouwen op hetgeen je niet kan waarnemen met je puur aardse zintuigen. Vertrouw dus niet op wat je waarneemt. Sterker nog, vertrouwen op wat er niet is, op wat er niet geweest is en op wat niet komen zal. Vertrouw op niets. Want **‘niets’ is ‘eeuwig’**.

Dan bereik je het geheim van de elfde dimensie. Die dimensie begint namelijk met niets. Deze elfde dimensie is scheppen, oftewel ‘iets’ maken uit ‘niets’. Het is zowel een tijd- als een ruimtedimensie.

Wij denken dat een universum maar vier dimensies heeft, maar dat is niet zo. De snaartheorie is de, tot nu toe, beste theorie. Natuurkrachten en alle materie volgen uit de eigenschappen van de trillende snaren, uit de kwantummechanica en uit de algemene relativiteitstheorie.

Deze theorie (waarin ruimte, tijd, zwaartekracht, zwarte gaten, en zelfs de oerknal wordt besproken) leert ons dat elk universum minimaal elf dimensies moet hebben. Dat zijn, naast de dimensie tijd, minimaal vijf dimensies van ruimte, vier dimensies van tijd en/of ruimte en één onbekende, waar geen tijd en geen ruimte is. Het probleem van deze onwetendheid zit in het niet goed kunnen waarnemen.

Zo is het ware en werkelijke Leven oneindig en niet zo eindig als wij denken waar te nemen. Dat denken is gebaseerd op onze heel beperkte puur aardse zintuigen. Als je vertrouwt op hetgeen er niet is dan kom je bij de manier van leven die gaat over de tweede basisfilosofie van Heool en dat is:

2. Niets is eeuwig

De filosofie van niets is gebaseerd op het ontdekken van de elfde dimensie.

Diep van binnen weet zelfs een mens met al zijn beperkingen, waar hij vandaan komt. Diep van binnen weet de mens ook waarom hij sterft en weet hij ook waar iedereen uiteindelijk naar toegaat. Zo is het mogelijk om inzicht te krijgen in de zin van ons leven en over het doel van ons leven. Niet algemeen, maar voor iedereen afzonderlijk.

De filosofie van niets wordt uitgewerkt in een aantal stappen:

1. Bij het scheppen wordt altijd tijd en ruimte gebruikt.
2. Tijd wordt gebruikt om ruimte te verbuigen.
3. De universele Waarheid is tegelijk de universele Werkelijkheid. Zij hebben elkaar nodig om het ware en werkelijke Leven mogelijk te maken.
4. De weg naar deze Waarheid kent drie paden:
 - Het pad van de monnik (liefde).
 - Het pad van de leraar (groeien).
 - Het pad van de werker (delen).
5. Je hebt tijd (Waarheid) nodig om ruimte (Werkelijkheid) te leren kennen en te kunnen veranderen, te kunnen verbuigen.
6. Echte liefde (universele Waarheid) is echt Leven (universele Werkelijkheid).
7. Liefde is Leven.
8. Verlossing is een toestand waarbij er niets meer verborgen hoeft te worden.
9. Dan staat de tijd stil en is de ruimte volledig en werkt naast de tien bekende dimensies de elfde dimensie.
10. Dan is niets tegelijk alles.
11. Dan is niets, altijd, eeuwig.

Ik heb de behoefte om in mijn filosofische theologie of mijn theologische filosofie te beginnen met wat ik noem; 'Mijn theorie van Al'. Ik besef dat het een valkuil is, maar voor mij is het belangrijk om mijn boeken te schrijven vanuit een basistheorie.

Alhoewel ik een christen ben, heb ik me toch laten leiden door een veel bredere waarheid en werkelijkheid dan alleen het christendom. Ook daarin zal ik fouten maken, maar ik ben er toch van overtuigd dat ik, samen met vele anderen, moet trachten de werkelijke waarheid van het leven te zoeken. Iedereen doet dat op zijn eigen manier. Dit is mijn manier.

Gelijkenis

Voor ik begin met de behandeling van ‘Mijn Theophilica’, wil ik graag een gelijkenis vertellen die veel indruk op mij heeft gemaakt. Het weerspiegelt de reis van mijn leven.

Ik ben van mening dat deze gelijkenis tekenend is voor de reis van elk mens op onze planeet. Een goede vriend vertelde mij de ‘gelijkenis van het rijtuig’, waarbij het rijtuig het middel is, waarmee wij onze levenstocht maken. Dit rijtuig met paarden ervoor, bevat een koetsier, een reiziger en een knecht. De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik die knecht zelf heb toegevoegd.

Op onze levenstocht sturen wij het rijtuig over wegen die voor ons liggen en die wij maar gedeeltelijk zelf kiezen. Soms worden wij gedwongen bepaalde wegen te gebruiken die wij zelf niet zouden hebben gekozen. Afhankelijk van onze zelfstandigheid, onze cultuur, onze maatschappelijke positie en onze plaats in een bepaalde omgeving, hebben wij keuzes om onze reisroute te bepalen. Alhoewel in een mate van afhankelijkheid, blijft het een keus van ons.

1. De paarden en het rijtuig zijn de (vervoers)middelen om de van tevoren bepaalde eindbestemming te bereiken. Deze middelen maken het mogelijk bepaalde routes te kiezen of te vermijden.
2. Er zit een koetsier op de bok die de paarden aanstuurt. Hij bepaalt waar het rijtuig naar toegaat en welke route genomen gaat worden. Als de koetsier goed voor zijn rijtuig en zijn paarden zorgt, is het mogelijk dat hij de eindbestemming haalt. Er is echter ook een nadeel, want de koetsier weet niet precies wat het einddoel is. Hij heeft alleen maar een vaag idee van hoe hij op die bestemming moet komen. Hij kent wel heel veel wegen, dat heeft hij geleerd, maar hij kent ze niet allemaal. Hij heeft ook veel ervaring, dat heeft hij aangeleerd, maar die gebruikt hij, helaas, niet altijd. Door zijn vakkennis weet hij vrij nauwkeurig wat hij met het rijtuig kan doen.

Zijn taak is het rijtuig op de eindbestemming te brengen.

3. Er zit een reiziger in het rijtuig en die kent de bestemming wel. En dat niet alleen, die reiziger is zo wijs, misschien zo eigenwijs, dat hij zegt exact te weten hoe de koetsier op die eindbestemming kan komen. Of de reiziger echter ook weet hoe hij een rijtuig en paarden moet behandelen, is nog maar de vraag. In ieder geval bestuurt hij het rijtuig niet en gaat hij ook niet op de bok zitten. Zijn plaats is in het rijtuig en daar blijft hij misschien wel tot het ‘bittere eind’.

Zijn taak is het om altijd beschikbaar te zijn en om de weg te wijzen.

4. Om tijdens de reis goed te kunnen communiceren met de koetsier, heeft de reiziger een goede en loyale knecht die soms in het rijtuig bij de reiziger zit en soms op de bok naast de koetsier zit. Dit is afhankelijk van zijn taak, gedurende de reis. Deze knecht weet alles, maar onderneemt zelf geen acties zoals het rijtuig besturen. Hij verzorgt de paarden en het rijtuig niet. Hij heeft de mogelijkheid om de weg te kennen, maar alleen in direct contact met de reiziger.

Zijn taak is om de communicatie te regelen tussen de reiziger en de koetsier.

Uitleg:

De gelijkenis laat zien dat wij tijdens ons verblijf op deze planeet een aangepast voertuig krijgen. Dit voertuig (ons lichaam) stelt ons in staat om ons te verplaatsen, om te communiceren en om ons voort te planten. Het is een belangrijk middel om te overleven op onze planeet.

Door dit lichaam te gebruiken, kunnen wij voedsel zoeken, kunnen wij met onszelf en anderen communiceren en kunnen wij onze soort in stand houden. Ons lichaam wordt uitgebeeld in de paarden en het rijtuig. Dit middel kan je brengen, waar je maar naar toe wilt. Er is wel een koetsier nodig om het rijtuig te besturen. Er moet nagedacht worden over de route en er moet een wil zijn om iets te bereiken.

De gelijkenis laat ook zien dat wij, tijdens ons verblijf op deze planeet, een ziel krijgen. Deze ziel bezit verstand, gevoel en een wil.

De ziel is de koetsier. De ziel kiest met zijn verstand en zijn gevoel en door een stevige wil, welke wegen naar het einddoel moeten worden genomen.

Het geheim van de gelijkenis zit hem in de reiziger. Wie is de reiziger? Wie is de knecht die zo goed kan opschieten met de reiziger? De reiziger is de Maker van dit universum. Hij heeft bepaald wat voor lichaam en ziel wij krijgen op deze planeet. Alles is afgestemd op de tijd en ruimte die in dit universum gelden.

De knecht van de reiziger is het stukje god wat wij van de Maker hebben gekregen. Het is de adem van de Maker die in ons wordt geblazen. Daardoor zijn wij ons bewust geworden van het feit dat er naast natuurlijke zaken ook bovennatuurlijke zaken zijn.

Die knecht is onze geest. Naast ons lichaam en onze ziel hebben wij ook een geest gekregen. Wij zijn dus 'drievoudige' wezens. Lichaam, ziel en geest, gemaakt naar het beeld van de onze Maker. Onze geest komt vanuit de hemel (Heool), vanuit de verblijfplaats van onze Maker. Onze geest herbergt ons geweten, ons godsbesef. Door onze geest te gebruiken, kunnen wij veel meer te weten komen, dan onze ziel kan denken, voelen of willen. Het is dus raadzaam goed naar onze geest te luisteren.

De strekking van de gelijkenis is dat de reiziger weet wat de eindbestemming is. De knecht (onze geest), die in contact staat met de reiziger, kan ons aanwijzingen geven over de weg die wij het beste kunnen nemen. Het is aan onze koetsier (dat is onze wil met verstand en gevoel) in hoeverre wij die aanwijzingen willen gaan opvolgen.

Ook de reiziger heeft een geest. Een geest die onze geest komt versterken als dit nodig is. De geest van de reiziger heeft vrij toegang tot iedereen in welke tijd of ruimte ooit. Hij heeft zelf een lichaam gehad en kent onze verleidingen en beperkingen. Hij versterkt ons godsbesef en laat ons wonderen verrichten.

***Ook als wij alle raadgevingen
en aanwijzingen in de wind slaan,
blijven de reiziger en zijn knecht toch
altijd bij ons in het rijtuig zitten
en wel tot het bittere eind.***

Vooral de filosofie staat open voor de meningen van anderen. Dat gaat lang niet altijd op voor de wetenschap en bijna nooit voor de theologie. Dat is jammer, want deze drie wetenschappen komen overéén met de eigenschappen van de mens. Zij vullen elkaar volledig aan en zijn nodig om onze Maker te ontmoeten. Voor mij is een ontmoeting met de Maker het doel en is de omgang met onze Maker de zin van mijn bestaan. Daarbij is weg even belangrijk als het doel.

Wij zijn pelgrims en wij zijn op reis!!

*Ik kom en ik weet waar vandaan
Ik ben en ik weet wie ik ben
Ik sterf en ik weet waarom
Ik ga en ik weet waarheen
Het verwondert mij dat ik onwetend ben!*

Hoofdstukken

Inleiding	5
Beschouwing	7
Schrijverservaringen	11
Gelijkenis	15
1. Theorie van Al	21
2. Ego	35
3. Schuld en angst	51
4. Overgangszone	61
5. Levenswijsheid	65
Aanhangsel 1 De Monadenleer	79
Aanhangsel 2 De ideale maatschappij	83
Naschrift	87
Toegift: Het geheime kokertje	89